

3.2017

HEROLT

The background features a white space at the top. Below it, there are several overlapping geometric shapes in shades of orange and light brown. A prominent white line forms a large 'V' shape, pointing downwards towards the center of the page. The text 'HEROLT' is centered horizontally across the middle of the page, overlapping the white background and the orange shapes.

OBSAH

Úvod	1
Novinky	
Nenechte si ujít!	2
Co se bude dít	2
Zajímavosti	
Body the Exhibition – Šokující výprava pod kůži	3
Celulární automaty	3
Když pohled předchází slovům	5
Český lev 2016	8
Technická rubrika	11
Očima studenta	
Recenze restaurace Zdenek's Oyster Bar	12
Mýdlový Princ	12
Guests from Canada	13
Nové zvonění	14
Lyžařský kurz 2.A	14
Viktor aneb dítko u moci	14
Na(ne)čisto 2017	15
Výživný půlrok	15
Poezie	16
Waldorfské lyceum vs. gymnázium	17
Školní parlament	22
Modrý Kocur	23
Zaznělo na chodbě	23
Rozhovory	
Rozhovor s Janem Poláškem	24

ÚVOD

Vážení čtenáři Herolta!

Je konec března a další číslo je tu! A co nabídne? Je toho opravdu mnoho. Vedle rozhovoru s uznávaným programátorem Janem Poláškem nebo zpráv z divadelních přehlídek, kterých se účastnil školní divadelní soubor Rendez-Vous, se můžete ponořit do recenze na velmi pozoruhodnou výstavu – The body exhibition, která fascinuje svým provedením mnoho lidí nejen v České republice. Článek Waldorfská škola vs. klasické gymnázium se zase snaží srovnat systém vzdělávání v těchto dvou typech škol, srovnání je doplněno i postřehy studentů. Opět se můžete těšit i na technickou a matematickou sekci, nějakou recenzi, studentskou poezii či příspěvky z obou KMD. Herolt je k dostání v omezeném množství ve studovně, ale především na webu či Městské knihovně Turnov! Těšíme se na Vaše připomínky, komentáře...

Vaše redakční rada

„Taková už je slabost našeho rozumu: většinou slouží jenom k tomu, aby ospravedlnil naše pověry.“

Marcel Pagnol

NENECHTE SI UJÍT!

KINO

Šmoulové: Zapomenutá vesnice

Napínavá cesta šmoulů za objevením tajné vesnice.

Kdy: sobota 1. 4. 2017 3D, neděle 2. 4. 2017 – 14.30 hod. 2D

Vstupné: 150/130 Kč 3D, 130/110 Kč 2D

Volání netvora: Příběh života

Malého chlapce ve snech navštěvuje strašidelný strom a učí ho, že věci nejsou často takové, jaké se zdají být.

Kdy: pátek 31. 3. 2017 – 17.00 hod., neděle 2. 4. 2017 – 19.30 hod.

Vstupné: 110 Kč

Pavel Svoboda: Kyrgyzstán a Tádžikistán – Střední Asie

Střední Asie nadchne i ty nejnáročnější dobrodruhy.

Kdy: středa 26. 4. 2017 – 18.00 hod.

Vstupné: 90 Kč

Vstupné: v předprodeji 350 Kč, na místě 380 Kč

Věra Špinarová

Koncert jedné z největších českých hudebních hvězd.

Kdy: čtvrtek 13. 4. 2017 – 19.00 hod.

CESTOPISY

Marek Císař: Thajsko

Procestujte i turismem nepolíbené části Thajska.

Kdy: středa 12. 4. 2017 – 18.00 hod.

Vstupné: 90 Kč

MĚSTSKÉ DIVADLO TURNOV

Misanthrop

Kdo není sebevrah, ten se přizpůsobí.

Kdy: sobota 8. 4. 2017 – 19.30 hod.

Kavárenský kvíz

Přijďte prověřit svůj důvtip, znalosti, ale především se pobavit!

Kde: kavárna KUS

Kdy: 6. 4. 2017 – 19.00 hod.

Tereza Šobrová, 4.A

CO SE BUDE DÍT

VE ŠKOLE

Písemná zkouška společné části maturitních zkoušek

Kdy: 11. 4. 2017, 12.00 – 14.15

Přijímací zkoušky na čtyřleté studium

Kdy: 12. a 19. 4. 2017, 08.00 – 13.00

Přijímací zkoušky na osmileté studium

Kdy: 18. a 20. 4. 2017, 08.00 – 13.00

Poslední zvonění

Kdy: 28. 4. 2017

PRÁZDNINY

Velikonoční prázdniny

Kdy: 13. – 17. 4. 2017

Barbora Sekaninová, 4.A; Tereza Šobrová, 4.A

BODY THE EXHIBITION – ŠOKUJÍCÍ VÝPRAVA POD KŮŽÍ

Již od 22. 2. 2017 hostí Křižíkovy pavilony pražských Holešovic neuvěřitelnou světovou výstavu z Las Vegas Body the Exhibition, která přesahuje vše, co bylo doposud v České republice k vidění. Expozice dopodrobna ukazuje části skutečných lidských těl a vysvětluje jejich funkce. Všechny exponáty pocházejí od dobrovolných dárců. Ve dvanácti tematických sálech si můžete prohlédnout všechny tělesné soustavy a

jednu věnovanou prenatálnímu vývoji a vývojovým vadám. Samozřejmostí je podrobný popis exponátů v různých jazycích. Na stěnách si lze přečíst různé zajímavosti. Pokud by vás něco zvlášť zaujalo, je možné se zeptat studentů medicíny, kteří jsou ochotní vše vysvětlit a přiblížit. Doporučuji si vyslechnout, jakým způsobem byly části těl získávány, například preparování žil. Česká verze je také obohacena o tabule popisující historii českého lékařství.

Prostory galerií byly tmavé až na zářivě osvětlené průhledné kvádry s těly. Proto mohly citlivější návštěvníky začít brzy bolet oči. Dále mohu organizátorům vytknout už jen to, že v prostorách celé výstavy nebylo jediné místo k sezení a návštěvníci, kteří již měli za sebou jiný program, po hodinové prohlídce znaveně usedali na zem.

Myslím si, že zkušenost vidět na více než 2000 m² přes 20 celotělových exponátů a 300 částí se bude jistě hodit nejen lidem zajímavým se o lidské tělo. Je to vhodná příležitost například i pro školní výlet. Ovšem jen pokud vás části skutečných těl nebudou děsit. Pohled na plíce kuřáka, žlučové kameny, kůži nebo játra s rakovinou nemusí být pro každého fascinující. Výstava probíhá až do 23. 6. 2017. Během té doby si můžete promyslet, zda na tuto nejmodernější učebnici lidské anatomie máte žaludek. Já ji mohu upřímně doporučit. Opravdu vám změní pohled na život i zdraví.

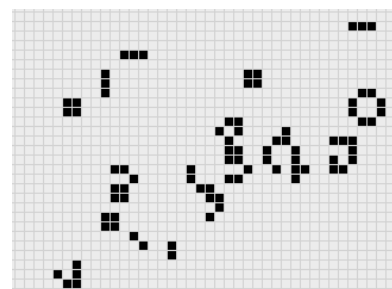
Tereza Křečková, 2.C

CELULÁRNÍ AUTOMATY

Určitě jste se někdy o nudném předmětu s kamarádem pustili do zběsilého souboje v piškvorkách. Ze začátku to šlo dobře a bavilo vás to, avšak po pěti hrách už to začalo být... trochu monotónní. Žádný strach, s celulárními automaty už se o dlouhých hodinách nikdy nudit nebudete!

CO TO VLASTNĚ JE?

Celulární automat je mřížka buněk v různých stavech (většinou jsou bílé buňky „mrtvé“ a černé „živé“, viz obrázek), které interagují s okolními buňkami pevně stanovenými pravidly. Pravidla jsou většinou velice prostá, například: „když má buňka méně sousedů než 2, tak zemře“ a „mrtvá buňka ožije, když má 3 sousedy.“

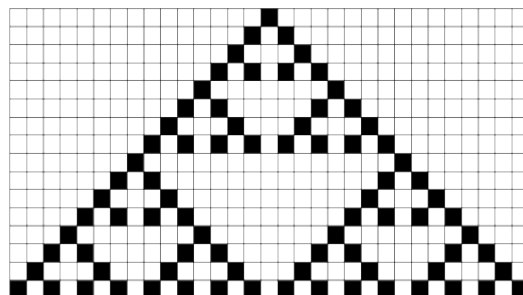
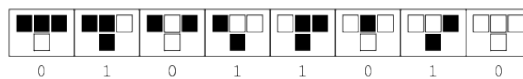
HISTORIE

Začátky výzkumu celulárních automatů se datují okolo roku 1940, kdy matematik John von Neumann řešil problém sebereplikujících se systémů (věci, které se sami replikují). Zjistil, že se jedná o velice těžký problém. Stanislaw Ulam k tomuto problému doporučil zkusit využít „diskrétní“ systém (ve zkratce použít systémy s konečným počtem stavů – např. jen živý, mrtvý). Poté spolu objevili způsob simulace pohybu tekutiny, právě pomocí diskrétního systému. Jednotky systému měly konečný počet stavů, pohyb se počítal na základě chování okolních jednotek. Jednalo se tedy o první celulární automat!

Pro nás nejdůležitější průlom se odehrál v roce 1970, kdy John Conway objevil pravidla, která pojmenoval „Hra života.“ Tato, velice lehká, pravidla dala za vznik zajímavým vzorcům a koncept celulárních automatů se tak rozrostl do širší veřejnosti. Všichni si nadšeně programovali vlastní verze a objevovali nové struktury. Nadšení svým způsobem přetrvalo až do dneška.

ELEMENTÁRNÍ CELULÁRNÍ AUTOMATY

Elementární celulární automaty jsou nejzákladnějším typem celulárních automatů. Můžeme si je představit jako dlouhou řadu buněk (živých nebo mrtvých). „Sousedství buněk“ tu jsou vždy dvě buňky v přímém kontaktu s danou buňkou. Pravidla nám budou říkat, jak se má buňka zachovat (zda ožije či zemře), když má souseda nalevo, napravo, oba nebo žádného.

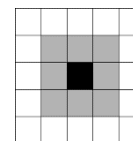

Obrázek výše je pěkný příklad celulárního automatu. Každá řada této mřížky je jedna „evoluce.“ Tabulka nahoře jsou pravidla, podle kterých se tento automat řídí. Jak je z obrázku vidět, začali jsme s jednou buňkou. Poté jsme najednou podle pravidel ohodnotili všechny buňky v prvním řádku, a vyšel nám řádek druhý. To samé jsme udělali se druhým a vyšel třetí...

Nudu o hodině jsem zmínil právě pro to, že elementární automat si můžete lehce nakreslit do čtverečkového sešitu (když vás ty piškvorky omrzí...).

2D CELULÁRNÍ AUTOMATY

Posuneme se o dimenzi výše. Do teď jsme měli jen řadu – teď máme mřížku. Opět máme živé a mrtvé buňky a opět máme pravidla podle sousedů... tentokrát je však sousedů osm (viz obrázek). Pravidel zde můžeme vymyslet nespočet, nás však budou zajímat tato pravidla: každá živá buňka s méně než dvěma nebo více než třemi sousedy zemře; každá mrtvá buňka s přesně třemi sousedy ožije – a máme Hru života.

UPLATNĚNÍ

Uplatnění je (mimo váš poznámkový bloček) široké – biologie je pěkný příklad. Některé mušle si podle celulárních automatů vytvářejí svůj vzor. Podle pravidel celulárních automatů rovněž můžeme simulovat vlnivé pohyby hlavonožců či komplexní chování neuronu.

Využití nalezneme i v kryptografii – pravidla dávají za vznik velice komplexním vzorům a rozložením buněk a je velice lehké spočítat další „evoluci“ hracího pole, avšak zpětně je to problém velice těžký.

VYZKOUŠEJTE SI TO SAMI!

S celulárními automaty si můžete užít mnoho zábavy – zkoušet přidávat barvy (viz obrázky), pozměňovat pravidla... proto na tomto odkazu (goo.gl/e9FHA2) najdete ke stažení mnou naprogramovanou verzi simulátoru 2D celulárních automatů s mnoha skvělými funkcemi, které vás (doufám) zabaví!

Tomáš Sláma, 6.A

KDYŽ POHLED PŘEDCHÁZÍ SLOVŮM

Výtvarná díla mohou být nevyčerpatelným zdrojem inspirace pro literární tvorbu a naopak. Jako jeden z námětů pro rozvíjení a propojování výtvarné a literární kreativity u studentů, mi posloužila vlastní vzpomínka na první návštěvu Musée d'Orsay v Paříži, kde mě okouznil van Goghův obraz Pokoj v Arles. Tehdy jsem, také ještě jako gymnazistka, napsala úvahu o vlastním zážitku z obrazu, který má v moderním umění i vizuálním světě své nezastupitelné místo. Jak působí umělecká díla na mladé lidi dnes? Čím a zda vůbec dokáží tato díla zaujmout jejich pozornost? Jak vidí studenti umělecká díla v době, ve které na člověka působí každodenně velké množství vizuálních obrazů, před kterými nelze uniknout? To je otázka, která mě nikdy nepřestane zajímat. Způsob, jakým vidíme věci, je ovlivněn tím, co víme a čemu věříme. Význam vidění a obrazů spočívá mj. i v tom, že předchází slovům. Ikonografie je věcí další. Ve 20. století někteří slavní surrealističtí malíři záměrně vytvářeli propast mezi slovy a tím, co divák vidí. Například René Magritte ve svých dílech popíral a zpochybňoval existenci zobrazených předmětů vlastním písemným komentářem nebo popisem. Pro konkrétní představu je možné připomenout slavné obrazy: *Toto není dýmka [1] nebo [2] Klíč ke snům*.

[1] René Magritte: *Ceci n'est pas une pipe (Toto není dýmka)*, (1928–1929), malba, County Museum of Art, Los Angeles

[2] René Magritte: obraz ze série *Klíč ke snům*, (1927 – 1930), malba, soukromá sbírka

Malíř Jindřich Štyrský si zase hrál se slovními přesmyčkami u názvů děl a cíleně je využíval ke zmatení divákovy oka a jeho usilovnému hledání konkrétního motivu v archetypch tvarů. Takto 'vtipkoval' třeba v obraze s názvem *Mořská kravata*, který původně pojmenoval jako *Mořská kreveta* z roku 1927. [3] Spolu s malířkou Toyen novým, nadmíru originálním výtvarným stylem, který sami pojmenovali jako *artificialismus*, vytvořili malířskou obdobu k poetismu v literatuře.

[3] Jindřich Štyrský: *Mořská kravata*, (1927), olej, plátno na lepence, Galerie Benedikta Rejta, Louny

Britský prozaik, esejista a výtvarník John Berger publikoval v roce 1972 knihu s názvem *Způsoby vidění*. V jeho pojetí představuje obraz pohled, který byl znovu stvořen nebo reprodukován. Jedná se o výjev, který byl odpoután od místa a času, ve kterém se poprvé objevil, a byl následně uchován – po několik chvil či několik staletí. Každý obraz představuje způsob vidění, fotografii nevyjímaje. Obrazy vznikaly zpočátku proto, aby evokovaly podobu něčeho nepřítomného. Postupem doby však začalo být zřejmé, že obraz může přežít to, co znázorňuje, že může zachycovat jak něco či někdo kdysi vypadal, a tím pádem i to, jak byl kdysi objekt zobrazení vnímán druhými lidmi. Později bylo za součást záznamu uznáno rovněž specifické vidění tvůrce a obraz se stal záznamem, kterak X viděl Y. Uvedené pojetí korespondovalo s rostoucím vědomím individuality, doprovázené narůstajícím historickým vědomím a v Evropě existovalo někdy od počátku renesance. Žádná jiná památka než právě obraz či text pocházející z minulosti, nemůže nám současníkům nabídnout přímějšího svědectví o světě obklopujícím jiné lidi v jiných dobách. Obrazy jsou v tomto ohledu ještě přesnější než literatura. Takové tvrzení však neznamená, že bychom k umění přistupovali jen jako k pouhému dokumentu a popírali jeho výrazové či imaginativní kvality. Naopak. Čím nápaditější dílo je, tím hlouběji nám dovoluje sdílet umělcovu zkušenost viditelného. Přesto je způsob, jakým lidé dnes pohlížejí na obraz, když je představen jako umělecké dílo, ovlivněn řadou naučených předpokladů o umění – předpokladů týkajících se krásy, pravdy, geniality, civilizace, formy, vkusu, společenského postavení apod. Mnohé z těchto předpokladů se však už přitom neshodují se světem, jakým je.

Čtenáři, posuďte vy sami, jak umí inspirovat výtvarnou skupinu třídy 4. A k vlastní volné literární tvorbě obrazy moderního umění.

Eleonora Tehníková

JARDIN LACUSTRE

- **Autor:** Toyen
- **Olejomalba na plátně**
- **Směr:** artifizialismus
- **Vznik:** není známo

Bořím se v krajinu jezera ze tmy.
 Možná si vzpomenu, jen hlavu mi setni.
 Pak z útesu srazí mé tělo mrtvolné bezvědomí.
 Ví už snad přesně, co by se dělo?
 Až hrudník mi pukne
 a nohy se zlomí?
 Až pěst v křeči rupne?
 Až vibrace protrhnou, co se jen dá,
 pak z břicha vytrhnou celé mé já.
 Až všechny ty vzpomínky, těžké i letmé,
 Prorazí hladinu bělostných leknínů,
 Pak střetne se sen s realitou ve tmě
 Jak chlad s dýmem továrních komínů.

Anna Hodíková, 4.A

LEKNÍNY

- **Autor:** Claude Monet
- **Olejomalba na plátně**
- **Směr:** impresionismus
- **Vznik:** počátek 20. stol.

Obyčejný obraz, pěkný na pohled-jistě stvořen rukou skvělého umělce, ale stále je to jen obraz. Obraz, podobný tisícům dalších. Obraz, co pro mě nic neznamená. Vidím rozkvetlé lekníny plující po hladině a vrbové větve. To vše se mi líbí. Vkusné barvy, zajímavý styl. „Co to vlastně je?“ myslím si „Na abstrakci je to moc reálné, ale na realismus moc abstraktní.“

Jedná se o impresionismus. Obraz i samotný umělecký směr pochází od Clauda Moneta. "Začíná to vypadat zajímavě!" chci vědět více.

Dočítám se, že obraz pochází z doby, kdy Monetovi zemřela manželka. Trochu mě zamrazí, podívám se na obraz ještě jednou. Stále vidím růžové lekníny plující po hladině, ale už to nejsou jen vodní rostliny. I vrbové větve tam stále jsou, jenomže ani ty už neznamenají to, co dříve. Po moři smutku plují krásné vzpomínky, jejichž stíny dopadají až na dno. Vrbové větve spadají do obrazu jako slzy a jejich dopad se perleťově leskne modrou barvou. Nebo jsou to snad prameny vlasů spadané do tváře zhrouceného člověka, jež se sklopenou hlavou bloudí světem?

Okolnosti mi dovolily vidět v tom veselém obrazu smutek. Nutí mne to přemýšlet. Ten obraz je jako někteří lidé. Za úsměvem se skrývá žal, avšak jen málokdo to dokáže vidět bez toho, aby ho někdo přivedl na cestu. Nikdo si nevšímá.

Lekniny od Clauda Moneta už pro mne nejsou jen obrazem, neboť dílo, které mě donutí se zamyslet, ve mně zůstává navždy.

Eliška Drbohlavová 4.A

ČESKÝ LEV 2016

Český lev je jeden z českých filmových ocenění, které se uděluje od roku 1993. Soutěž pořádá Česká filmová a televizní akademie (ČFTA), která se skládá z filmových profesionálů (režiséři, kritici, producenti, herci a další odborníci napříč celým filmovým průmyslem).

Cenou je dvacetipět centimetrový kužel, který je vždy jedinečný, díky hvězdnému prachu a náhodnému tavení skla. Na dně se nachází čočka (odraznice), na které je vyobrazena hlava lva, která se zároveň používá i jako logo celé soutěže. Designérem loga je Jakub Berdych.

Na začátku března (4.3.) proběhl 24. ročník, kde akademie mohla vybírat celkem ze 71 celovečerních hraných, animovaných a dokumentárních filmů uvedených do distribuce v roce 2016. Galavečer probíhal v pražském Rudolfinu a nepozvaní jej mohli sledovat na kanálu České televize. Večerem provázela slovenská moderátorka Adela Banášová, která představovala filmy, nominované, předávající a sponzory. Organizátoři večera v medailoncích ze zákulisí představili pěti nominovaných na nejlepší snímek roku. Při vyhlášení hrál hlavní roli jeden (a jediný) film, který téměř nikdo neviděl. Jednalo se o drama Masaryk, který vznikl v koprodukcii České televize a měl premiéru už o Vánocích, ale diváci jej v kinech mohli spatřit až od 9. března. Film o Janu Masarykovi získalo dvanáct sošek, a stalo se tak rekordmanem v historii ocenění. Prvenství do té doby držel Hořící keř (r. 2013) s 11 soškami, před ním byl film Je třeba zabít Sekala (r. 1998) s 10 cenami. Pouze ženské herecké kategorie si zabral film Já, Olga Hepnarová. Bez povšimnutí zůstal historický film Anthropoid – přestože měl 12 nominací, nebyl oceněn ani jednou (kromě ceny filmových fanoušků – nestatutární cena).

Na seznamu níže jsou napsány všechny kategorie, které se vyhlášovaly spolu s nominovanými a tučně zvýrazněným vítězem.

NEJLEPŠÍ FILM

- Anthropoid – producenti Mickey Liddell, Pete Shilaimon, Sean Ellis, David Ondříček, Kryštof Mucha
- Já, Olga Hepnarová – producenti Tomáš Weinreb, Petr Kazda, Vojtěch Frič, Marcin Kurek, Sylwester Banaszkiwicz, Marian Urban
- **Masaryk – producenti Rudolf Biermann, Julius Ševčík**

- Rodinný film – producent Jiří Konečný
- Učitelka – producenti Zuzana Mistríková, Ľubica Orechovská, Ondřej Zima, Jan Prušinovský

Nejlepší dokumentární film

- Bratříček Karel – režie Krystyna Krauze – producentky Barbara Ławska, Hana Třeštíková
- FC Roma – režie Tomáš Bojar, Rozálie Kohoutová – producentky Pavla

Janoušková Kubečková,
Tereza Polachová

- **Normální autistický film – režie Miroslav Janek – producent Jan Macola**
- Zákon Helena – režie Petra Nesvačilová – producentka Klára Žaloudková
- Zkáza krásou – režie Helena Třeštíková, Jakub Hejna – producentka Hana Třeštíková

NEJLEPŠÍ REŽIE

- Anthropoid – Sean Ellis

- Já, Olga Hepnarová – Tomáš Weinreb, Petr Kazda
- **Masaryk – Julius Ševčík**
- Rodinný film – Olmo Omerzu
- Učitelka – Jan Hřebejk

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON V HLAVNÍ ROLI

- **Já, Olga Hepnarová – Michalina Olszanská**
- Nikdy nejsme sami – Lenka Vlasáková
- Rodinný film – Vanda Hybnerová
- Teorie tygra – Eliška Balzerová
- Učitelka – Zuzana Mauréry

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON V HLAVNÍ ROLI

- Anděl Páně 2 – Ivan Trojan
- Anthropoid – Cillian Murphy
- **Masaryk – Karel Roden**
- Nikdy nejsme sami – Karel Roden
- Teorie tygra – Jiří Bartoška

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON VE VEDLEJŠÍ ROLI

- **Já, Olga Hepnarová – Klára Melišková**
- Lída Baarová – Simona Stašová
- Masaryk – Arly Jover
- Polednice – Daniela Kolářová
- Rudý kapitán – Zuzana Kronerová

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON VE VEDLEJŠÍ ROLI

- Anděl Páně 2 – Boleslav Polívka
- Anthropoid – Jamie Dornan
- **Masaryk – Oldřich Kaiser**
- Masaryk – Hanns Zischler
- Nikdy nejsme sami – Miroslav Hanuš

NEJLEPŠÍ SCÉNÁŘ

- Anthropoid – Anthony Frewin, Sean Ellis
- Já, Olga Hepnarová – Tomáš Weinreb, Petr Kazda
- **Masaryk – Petr Kolečko, Alex Koenigsmark, Julius Ševčík**
- Nikdy nejsme sami – Petr Václav

- Učitelka – Petr Jarchovský

NEJLEPŠÍ KAMERA

- Anthropoid – Sean Ellis
- Já, Olga Hepnarová – Adam Sikora
- **Masaryk – Martin Štrba**
- Nikdy nejsme sami – Štěpán Kučera
- Polednice – Alexander Šurkala

NEJLEPŠÍ STŘIH

- Anděl Páně 2 – Jan Mattlach
- Anthropoid – Richard Mettler
- **Masaryk – Marek Opatrný**
- Učitelka – Vladimír Barák
- Zkáza krásou – Jakub Hejna

NEJLEPŠÍ ZVUK

- Anděl Páně 2 – Radim Hladík jr.
- Anthropoid – Yves Marie Omnes
- Lichožrouti – Jan Čeněk, Richard Müller
- **Masaryk – Viktor Ekrt, Pavel Rejholec**

- Polednice – Petr Šoupa, Martin Jílek, Viktor Prášil

NEJLEPŠÍ HUDBA

- Anthropoid – Robin Foster
- Lída Baarová – Ondřej Soukup
- **Masaryk – Michal Lorenc, Kryštof Marek**
- Rudý kapitán – Petr Ostrouchov
- Učitelka – Michal Novinski

NEJLEPŠÍ FILMOVÁ SCÉNOGRAFIE

- Anthropoid – Morgan Kennedy
- Lída Baarová – Zdeněk Flemming
- Lichožrouti – Galina Miklínová
- **Masaryk – Milan Býček**
- Učitelka – Juraj Fábry

NEJLEPŠÍ KOSTÝMY

- Anděl Páně 2 – Katarína Hollá
- Anthropoid – Josef Čechota
- Já, Olga Hepnarová – Aneta Grňáková
- **Masaryk – Katarína Štrbová Bielíková**
- Učitelka – Katarína Štrbová Bielíková

NEJLEPŠÍ MASKY

- Anděl Páně 2 – Andrea McDonald

- Anthropoid – Gabriela Poláková, Linda Eisenhamerová
- Já, Olga Hepnarová – Alina Janerka
- **Masaryk – Lukáš Král**
- Učitelka – Anita Hroššová

NEJLEPŠÍ DRAMATICKÝ TELEVIZNÍ SERIÁL

- Kosmo (Česká televize) – režisér Jan Bártek
- Pustina (HBO Europe) – režiséři Ivan Zachariáš a Alice Nellis
- **Rapl (Česká televize) – režisér Jan Pachtl**

NEJLEPŠÍ TELEVIZNÍ FILM NEBO MINISÉRIE

- Hlas pro římského krále (Česká televize) – režisér Václav Křístek, TV film
- Modré stíny (Česká televize) – režisér Viktor Tauš, minisérie
- **Zločin v Polné (Česká televize) – režisér Viktor Polesný, minisérie**

CENA MAGNESIA ZA NEJLEPŠÍ STUDENTSKÝ FILM (NESTATUTÁRNÍ CENA)

- 3. poločas – Jiří Volek
- Benny – Michal Hruška
- Černý dort – Johana Švarcová
- **Kyjev Moskva – Anna Lyubynetska**
- Vězení – Damián Vondrášek

MIMOŘÁDNÝ PŘÍNOS ČESKÉ KINEMATOGRAFII

- **Jiří Bartoška a Eva Zaoralová**

NEJLEPŠÍ FILMOVÝ PLAKÁT (NESTATUTÁRNÍ CENA)

- **Já, Olga Hepnarová – Lukáš Veverka**
- Masaryk – Rudolf Biermann, Julius Ševčík
- Polednice – Petr Skala
- Učitelka – Michal Tilsch
- Vlk z Královských Vinohrad – Tereza Kučerová, Jakub Such

Adéla Růžičková, 4.A

TECHNICKÁ RUBRIKA

SONY NA TO JDE ZPOMALENĚ

Sony na veletrhu MWC v Barceloně (ten probíhal od 27. 2. do 2. 3. 2017) představilo svoji novou vlajkovou loď se jménem Sony Xperia XZ Premium. Největším lákadlem tohoto smartphonu je pravděpodobně jeho fotoaparát. Ten nejen že má rozlišení 19 Mpx, hybridní ostření, ale umí natáčet video o 960 snímcích za vteřinu při rozlišení 720p. To je 4krát více snímků, než nabízí například momentální top model Applu - iPhone 7. Dále potom láká na osmijádrový procesor Snapdragon 835, 4 GB RAM, 64 GB ROM nebo 5,5palcový displej se 4K rozlišením (2160 x 3840 pixelů). Celý hardware potom bere energii od baterie o kapacitě 3230mAh a nabíjí se skrze nejnovější USB type C. K nám na trh se novinka dostane později na jaře a oficiální cena zatím nebyla oznámena.

LEGENDA OŽIVÁ

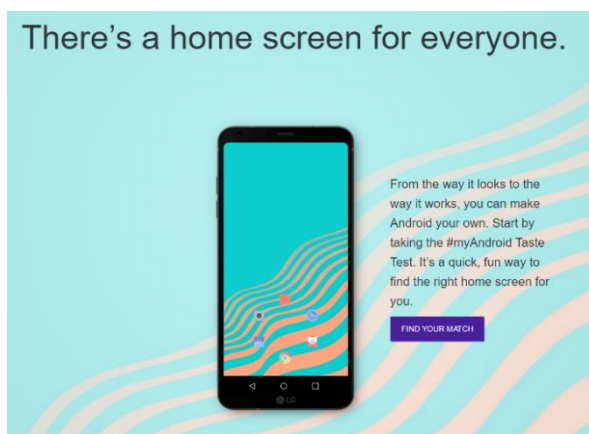

Pokud se znovu ohlédneme za MWC musíme samozřejmě zmínit znovuzrození jednoho legendárního telefonu a tím je Nokia 3310. Stejně tak jako Nokia sama, tento model začíná tam, kde jeho předchůdce v roce 2004 skončil. Nástupce čerpá inspiraci hlavně co se týče designové stránky, podoba je zřejmá na první pohled. Tento telefon byl představen doslova Jobsovým stylem, a to při odchodu řečníka z pódia, jako by si náhle na něco vzpomněl a poté se slovy: „one more thing“, představil novou 3310ku. Co se týče výbavy, tak dozajista ničím neoslňuje, jelikož se jedná o klasický „hloupý“ telefon. Vsází na svůj původ, jméno a lidé ho budou nejspíše kupovat domů jako záložní telefon.

ANDROID NA MÍRU

Nelíbí se Vám vzhled prostředí vašeho telefonu? Google má pro vás poměrně jednoduché řešení. Na stránce www.android.com/myandroid si vyplníte relativně rozsáhlý dotazník, na jehož konci byste se měli

dobrat nejen ideálního vzhledu prostředí, ale dost možná i zvýšit efektivitu vaší práce s telefonem. Nemusíte mít strach z obtížnosti otázek, protože ty jsou vskutku triviální a jen se snaží zjistit Vaše preference (jde o otázky typu světlé či tmavé prostředí, či 2016 nebo 2017). Po dokončení si pak jen zvolíte jednu ze tří nabízených možností a stáhnete vše potřebné. Google Vám doporučí tapetu, klávesnici, soubor ikon nebo nový launcher. A poté si můžete užívat prostředí podle vlastního gusta plnými doušky.

Jan Hladík, 6.A

RECENZE RESTAURACE ZDENEK'S OYSTER BAR

Zdenek's Oyster Bar je restaurace orientovaná na mořské plody, a jak je z názvu poznat, především na ústřice. Nachází v Praze, konkrétně v ulici Malá Štupartská, hned za Týnským chrámem na Staroměstském náměstí. Restauraci jsem se rozhodl navštívit, jelikož mě zaujalo její menu, ale hlavně kvůli ústřicím, díky kterým je proslulá. Když jsem vešel dovnitř, překvapila mě atmosféra restaurace. Věděl jsem, že interiér je v souladu s menu laděn do „přímořského“ stylu, avšak je opravdu obdivuhodné, jak na hosty mohou vnitřní prostory této restaurace zapůsobit. Snoubení nábytku, dekorací a tlumeného světla způsobí, že se zde můžete cítit opravdu jako v nějaké přímořské hospůdce, k čemuž však přispívá i umístění v postranní uličce historické zástavby. Takový efekt bych v restauraci v centru Prahy opravdu nečekal a věřím, že noc pocit z celého místa ještě umocní.

Nyní k samotným pokrmům. Jako první chod jsem zvolil jelení consommé (velmi silný vývar) a jako druhý chod nepřišlo nic jiného než ústřice. Ještě než mi bylo naservírováno mnou objednané jídlo, dostal jsem máslovou trubičku, plněnou krevetovým paté. Zajímavý mi přišel způsob servírování, tyčinka byla totiž podávána na skleněném tácku, na kterém byla vrstva kamínků. Jak jsem později pochopil, takové detaily zde nejsou vůbec neobvyklé. Poté jsem dostal v dřevěné krabičce tři druhy pečiva, ke kterému bylo máslo stylově naservírováno v lasturách ústřic. A pak už konečně hlavní chod. Číšník mi přenesl talíř, ve kterém byly do řady vyskládané játrové knedlíčky, kousky kapusty, trhané jelení maso, lanýže a šťavel. Tyto ingredience pak byly před mýma očima zality vývarem. Polévka měla silnou chuť jeleního masa, doplněnou o kontrastující tóny řepy. Samotnému vývaru sekundovaly dobře zvolené suroviny, zmíněné v předchozích řádcích, z nichž musím vyzdvihnout lahodné knedlíčky. Celé jídlo bylo doplněno o foie gras (husí játra), která byla servírována na velmi tenkém chlebu s brusinkovým džemem, jenž byl položen na kusu dřeva s kůrou. Tento pokrm již následovala tolikrát zmiňovaná ústřice. Konkrétně Gillardeau, což je proslulá francouzská značka, produkující ústřice nejvyšší kvality. Jednalo se o grilovaný kousek, doplněný francouzským máslem. Celá byla servírována na misce naplněné kamínky. Samotná chuť se velmi těžko popisuje a nenapadá mě nic, k čemu bych ji přirovnal. Mohu však říct, že maso je velmi měkké a nemá výraznou chuť. Pak už mě čekal jen účet, přinesený v klepetu humra (nebo v něčem takovém).

Co se týče samotného hodnocení, mohu být veskrze pozitivní. Jídlo bylo chutné, potěšily mě bonusy v podobě máslové tyčinky a pečiva s máslem (obzvláště toho s kaviárem), což minimálně v takové míře není standardní. Jídlo však bylo jenom částí mého dobrého dojmu. Zapůsobil na mě i přímořský nádech restaurace, který je opravdu věrohodný. V souladu s dobrou obsluhou tvoří zmiňované body dokonalý celek. Menší nevýhodou mohou být vyšší ceny, ale dostanete za ně výborné jídlo z kvalitních surovin, navíc servírované v unikátním prostředí. Zdenek's Oyster Bar mohu vřele doporučit.

Jan Dubický, 4.A

MÝDLOVÝ PRINC

V neděli 19.3.2017 se Klub mladých diváků vydal do Prahy do divadla Broadway na muzikálové představení Mýdlový princ. Celý muzikál provázely známé písničky Václava Neckáře. Například: Půlnoční, Ša-la-la-la-li či Mademoiselle Giselle. V hlavní roli se nám představili Sagvan Tofi a Ivana Jirešová. Mezi další herce patřili Olga Lounová, Václav Kopta nebo Jana Synková. Divadlo mě velice ohromilo. Celé 2 hodiny a 45 minut jsem byla úplně nadšená. Myslím, že nejen já, protože účinkující sklidili na konci opravdu dlouhý potlesk. Já považuji toto představení za jedno z nejpovedenějších z těch, které jsem měla možnost zhlédnout.

Adéla Kalkusová, 4.A

GUESTS FROM CANADA

On Wednesday, March 15th, there were two girls from Canada at our school. The older girl, Mackenzie, is eight years old and her younger sister, Lily, is six years old. Our journalist groups asked them a lot of questions about films, animals, hobbies, games, food, school and sports.

They like films and they watch The Simpsons, Frozen and also a TV-series – Friends. They sometimes go to the cinema and they both often watch YouTube.

Their favourite animal is a cat. Mackenzie likes all animals but Lily doesn't like their dog. They have got a dog and a cat. The cat's name is Valentine, she is grey with black stripes.

They play games, they like for example chess and they also play computer games. Their favourite computer games are Minecraft and some shooting games, but they don't know what the CS:GO is. It is very strange for us. And they don't know who Miloš Zeman is.

Mackenzie likes ice cream and her favourite food is potatoes with sausages. Her favourite breakfast are cereals. Lily likes chocolate ice cream, too. She likes a special dish with potatoes, corn and meat. Her favourite breakfast is a toast with Nutella.

Mackenzie goes to the third class and Lily goes to the first class. Both girls like PE. Mackenzie hates French and she doesn't like homework but Lily likes homework. They bring their lunch to school.

Both girls like gymnastics. On television they watch football and ice-hockey. Their favourite team is Black Hawks. One of these girls plays soccer. The favourite sport in their country is ice hockey.

It was really nice and very interesting to meet the girls and talk to them. They were really fine. We were very pleased that they visited us. We hope they will come again!

Od studentů primy

NOVÉ ZVONĚNÍ

24.3. se uzavřela možnost hlasovat v anketě o novém školním zvonění. Školní parlament nyní anketu vyhodnocuje, aby se změna mohla uskutečnit, co nejdříve! Na webu a na facebooku brzy najdete celkové výsledky, kde se budete moc podívat, jak si která melodie vedla.

Děkujeme za velkou účast při hlasování!

Školní parlament

LYŽAŘSKÝ KURZ 2.A

Od 28. 1. do 4. 2. 2017 byla sekunda na lyžařském kurzu. Tradičně jsme vyrazili na školní chatu do Pasek. O víkendu si ti, co nebyli zmrzačení, vyzkoušeli běžky. V pondělí už jsme vyrazili na sjezdovku a celý týden za krásného počasí jsme lyžovali a někteří z nás jezdili na snowboardu. Po večerech jsme hráli různé hry, vyslechli si přednášky (např. o první pomoci) a povídali si. Na závěr lyžáku jsme měli trošku kultury. Připravili jsme si krátké vystoupení o našem pobytu na horách (divadelní hru či básničku) a předvedli ho svým milým spolužákům a učitelům. Až na trochu zvracení, kašle a pár modřin jsme se všichni vrátili ve zdraví domů.

Veronika Slámová, 2.A

VIKTOR ANEB DÍTKA U MOCI

Ve čtvrtek 2. března se starší studenti Klubu mladých diváku opět vypravili do našeho hlavního města za kulturou. V Divadle v Dlouhé byla představena hra Viktor aneb dítě u moci. Autorem tohoto díla je surrealistický básník a dramatik Roger Vitrac. Poprvé bylo uvedeno roku 1928 v divadle Alfreda Jarryho v Paříži. U nás ho bylo možno zhlédnout až roku 1966.

Jedná se o velmi vtipnou, satiricky

zpracovanou komedii s nelítostně krutými prvky. Hra zesměšňuje společnost a ukazuje na zkaženost doby. Námětem inscenace je rodinná tragédie. Hrdinou je malý Viktor, jenž je abnormálně vysoký a nadprůměrně inteligentní a má schopnosti odhalit vlastnosti lidského nitra, které lidé mnohdy schovávají za přetvářku. Viktor slaví své deváté narozeniny společně s rodinou a přáteli. Celá oslava se ovšem zvrtné v okamžiku, kdy Viktor společně se svou kamarádkou Ester odhaluje otcovu nevěru nejen s jejich služkou, ale i s matkou Ester. Tímto vzniká množství konfliktů.

Celou inscenaci zrežiroval Jan Mikulášek. Postavu Viktora ztvárnil Jan Meduna, který byl nominován na Cenu Thálie. V roli matky Ester vystoupila známá herečka Klára Sedláčková-Oltová, která hrála v Románu pro ženy či seriálu Všechny moje lásky.

Myslím si, že názory na tuto hru se mohou různit. Jedni ji mohou považovat za vydařené dílo, druhí, k nimž se přikláním i já, za přehnanou frašku. Hra mi připadala zajímavá, ale podle názvu jsem od ní očekávala hlubší filozofickou myšlenku, která mě přiměje zamyslet se nad vlivem dětí ve společnosti a uvědomit si něco, co jsem si doposud nepřipustila.

Velmi obdivuji herce za jejich výkony, protože skvěle dokázali ztvárnit i bláznivé postavy. Oceňuji také změny tónu hlasu. Brilantní byly zmrazené scény s neskutečnými výrazy mimiky. Věc, která se mi na celé inscenaci velmi líbila, byly barevné kostýmy, jež do rodinné tragédie vnesly pozitivní energii. Nápad geniálního dítěte je dobrým námětem, jelikož sama osobnost je už dosti zajímavá. Na druhou stranu mi připadaly jejich jednání a některé reakce moc přehnané, někdy až trapné.

Přesto jsem velmi ráda, že jsem se akce zúčastnila, jelikož jsem měla možnost zhlédnout představení úplně jiného formátu.

Nicol Laurinová, 2.C

NA(NE)ČISTO 2017

10. března 2017 se náš divadelní soubor Rendez-vous vypravil do Liberce na divadelní přehlídku Na(ne)čisto. Všichni jsme se vyspali do růžova a kolem jedenácté jsme se vesele kodrcali vlakem do Liberce. Celou cestu jsme si zpívali, a proto z nás ve vlaku i na nádraží museli mít radost. S rukami plnými kufrů jsme se plahočili tramvají až k V-klubu, kde se přehlídka pořádala. Před samotným vystoupením jsme ještě měli chvíli času na to, abychom si technicky projeli celou inscenaci. Pak už zbývalo jen zahájit přehlídku a pódium bylo naše. Hrál se nám krásně a i přes tíhu a vážnost našeho představení se nám povedlo rozesmát obecenstvo, kterého bylo opravdu pozhnaně. Po velikém potlesku byly vidět na spoustě tváří slzy. Od tří hodin pak byla diskuze s porotou. Až na pár maličkostí bylo vše v pořádku. Přehlídku jsme si moc užili a příští rok pojedeme určitě znovu.

Pavλίna Pacáková, 4.A

VÝŽIVNÝ PŮLROK

Pomalou, ale jistě se blíží říjen. V tomto měsíci si občané České republiky rozhodnou, kam naše republika bude směřovat a jaké změny nebo další, dost možná, absurdní nařízení si pro nás vláda připraví. Bude zvoleno 200 poslanců do Poslanecké sněmovny České republiky. Poprvé v českých volbách budou výdaje na kampaň omezeny, a to maximálně na 90 milionů korun za každou politickou stranu. Je tedy otázkou, jestli se Pražané dočkají svých oblíbených koblih, děti balónků nebo budeme vídat fotku kandidátů na každém rohu.

Nyní se blíží svému konci doba, kdy se můžeme rozhodnout, jakou politickou stranu zvolíme. Předvolební průzkumy, televize, noviny začnou chrlit nesmyslná a často velmi rozdílná čísla. Politici se začnou předhánět ve výčtech toho, co udělali, vybudovali a co ostatní neudělali. Naslibují nespílitelné, podle jejich slov bude nesmyslné vládnout s tou či onou stranou. Nakonec s nějakou ale stejně vytvoří koalici. Najdou se i dokonce strany, které vytváří svoji koalici již před volbami.

V Česku se dokonce občas stává, že ministr financí se dopouští chyb ve svém vlastním účetnictví. Premiér, aby si udržel svoje postavení, obchoduje s ministerstvem průmyslu. Ministr vnitra s puškou tvrdí, že divoký západ nehrozí....

Čeká nás všechny výživný půlrok. I když většina z nás nemůže volit, bude zajímavé sledovat boj o moc.

Lukáš Moudrý 6.A

POEZIE

PRVNÍ

Skryt za hradbou myšlenek
sleduji to velké divadlo
plné malých úsměvů
a velkých pohybů.

Stojí teď přede mnou
mnoho prvních let
dnes je to poprvé
a také naposled
je to začátek konce
nevím co čeká po něm.

Záře a lesk
proměnili se ve vzpomínky
nevidím už vůbec nic
až na jednu
která mě uchvátila
tváří Heleny Trojské.

Ale až přijde ona chvíle
kterou každý očekává
kus mne odejde
ale přeci zůstanu.

Přec však krásný večer
v paměti vždy mi zůstane.

Jan Dubický, 4.A

TEN VEČER

Napiju se dekadence
vystřelí mě až do nebe
nebo jen ke stropu
kde uvidím tebe
oděnou do záře reflektorů
se smaragdy až k podlaze.
Máš všechno zlato ve vlasech
mléčnou dráhu na prsou
radost v očích
a všude kolem prší hvězdy.
Hudbu mám v plicích

sametový kouř nad hlavou
hořím vlastní sentimentalitou
a topí mě cizí štěstěna.

Bez jediného doteku
tvé rty s nádechem mramoru
pořezaly mojí kůži
ale já cítím extázi.

Mám tě ve svých očích
když uhnu pohledem
od tvé rumělkové tváře
asi se mi zlomí vaz.

Rozhlédnu se kolem
dříve než se rozplyneš
jako mlha v mém srdci
mlha ve které jsem zabloudil.

Básník jednou řekl
láska je jako večernice
ale pro mě už se rozednívá
nikdy ale nezapomenu na tu
která mi způsobila sladké jizvy
a umožnila poznat krásu.

Jan Dubický, 4.A

POHLEDOVÁ

Z okna sypu na ulici sladkou papriku
a čekám odpověď
ochucuju vítr
a má hrubá pleť
jak parapet
se leskne potem nahých.

Mlčel bych
ale řvu
a holubí poštou ke gravitac i křičím.
že nechci padat
snad proto letím

A pak
možná zas jen asfalt

svoje tělo těžko vypotím
 a můj hlas už hodně rukou hrubě mylo
 a stejně zní jak nikotin.
 Vojtěch Franců, 4.A

3. POSLEDNÍ SLOVA

Na pokraji všech svých sil,
 Snažíš se jítí dál,
 A krev už vytéká z tepen, žil,
 V srdci ti oheň vzplál.
 Plameny naděje, zármutku, stesku,
 Zánik pomalý,
 Snad pomohou ti najít stezku,
 Přes všechna úskalí.
 Útroby pevně tě svírají,
 Vězní ve vlastním těle,
 Že umíráš ti potají,
 Pošeptají směle.
 Snad se pout bolesti,
 Dokážeš zbavit,
 Já tvými neřestmi,
 Budu se bavit.
 Jen za své hříchy,
 Trpí tvá duše,
 "Je plná pýchy."

Promluvíš hluše.
 "Mučí, mě ničí, láme mi kosti!"
 Vyřkneš hlasně,
 V záplavě zlosti.
 Burácí vítr tvých posledních slov,
 Pevně jsou jako nejtvrdší kov.
 Upřímná však bezvýznamná,
 Rozplynou se snadno,
 Odhodlanost neúnavná,
 Nastává tmavé chladno.
 Nicota posmrtného života,
 V údolí zapomnění,
 Zatmělo se a slepota,
 V záři jasnou se změní.
 Vidíš své chyby pozemské,
 Co jsi zanechal,
 Poučení je přátelské,
 Zbude úsměvný žal.
 nezměníš co jsi napáchal,
 Neodčiníš své hříchy,
 Život by dobrem zapáchal,
 Ve stínu hořké pýchy.
 Eliška Drbohlavová, 4.A

WALDORFSKÉ LYCEUM VS. GYMNÁZIUM

V České republice je odnepaměti zakořeněn jistý despekt a zdrženlivost vůči všemu alternativnímu, co by nějakým způsobem mohlo konkurovat věcem zaběhlým. Je mi jasné, že takové zobecňování není příliš žádoucí, ale já bych s tím, když jde o konkrétní případ waldorfských škol, téměř souhlasil. Ano, všude kolem je spousta negativních názorů nebo naopak názorů ryze pozitivních, ovšem, když jsem si tak zkoušel sám vytvořit svůj názor, došlo mi, že toho o „waldorfu“ zas tolik nevím. Takže hezky od začátku. Když jsem si zadal heslo: „Waldorfská škola“, kam jinam než do Wikipedie, objevila se na monitoru tato, řekl bych značně obecná, definice:

„Waldorfská škola (waldorfská pedagogika) je alternativní výchovně vzdělávací program, vycházející z pedagogických zásad formulovaných rakouským filosofem, esoterikem a sociálním myslitelem Rudolfem Steinerem (1861–1925). Waldorfská pedagogika se snaží integrovat rozvíjet jak intelektuální schopnosti žáků, tak jejich praktické/manuální dovednosti, stejně jako jejich umělecké vloh.“

To mi zas tolik neřeklo, po několika dalších stránkách, které vesměs sklouzávaly k citově zabarveným popisům, a to z obou stran, jsem se rozhodl najít něco o samotném zakladateli. Jméno Rudolf Steiner pro mě bylo vcelku neznámé, jen matně jsem si vybavil slovo theosofie a také skutečnost, že ovlivnil mnoho umělců napříč zeměmi, v neposlední řadě i slavného malíře Vasilije Kandinského. Rudolf Steiner, mimo jiné zapálený okultista, bojovník proti předsudkům, se kterými

se po celý život potýkal, dal vzniknout původní myšlence waldorfského vzdělávání v roce 1919 především proto, že si všímal „zákonitostí vývojových kroků dítěte a mladého člověka, proměn a rozvoje jeho vztahu ke světu a jeho schopnosti učit se“. Díky Steinerově impulsu rázem začaly vznikat waldorfské školy po celém světě – v České republice dnes máme celkem propracovanou síť několika vzdělávacích ústavů tohoto typu od mateřských škol, přes jednu speciální, až po specializovaná centra. Nejbližší taková škola je v Semilech.

Základní rozdíl mezi gymnáziem a waldorfským lyceem je, vedle toho že žáci waldorfských škol nedostávají známky, ale slovní hodnocení, především v přístupu k výuce jako takové. Všechny předměty jsou si „rovny“ škola neklade důraz na jeden směr nebo konkrétní předmět, snaží se rozvíjet v duchu Steinerovy theosofie myšlenku, že materiální svět kolem nás skýtá především prostor i pro duchovní stránky věci, že nic není černobílé a základem je skutečný zájem o daný předmět nebo v reálném životě o daný problém. Tady narážím na první nejasnost, která se možná jeví jako problém jen mně: Není maturita státní? Jaký je rozdíl mezi výsledky maturantů na gymnáziích a waldorfských lyceích?

A opět trochu dat: Tak například v roce 2011 se naše škola s konečným skóre 177,52 ze státní maturity umístila v Libereckém kraji na 2. místě za Gymnáziem a SOŠpg v Jeronýmově ulici a semilské waldorfské lyceum mělo během státních maturit skóre 153,34 – ovšem v kategorii SOŠ. Naše škola pak byla dle oficiální statistiky MŠMT v celé republice na 95. místě, semilské lyceum na 409 (Zdroj: Novinky.cz, <https://www.wlyceum.cz/web/soubory/vysledkymaturit.pdf>).

Dalším rozdílem je, že učitel doprovází svoji třídu od 1. do 9. ročníku. Od první třídy se žáci učí hned dvěma cizím jazykům, nikdo nepropadá a hodiny jsou vedeny v tzv. epochálních blocích:

„Po dobu 3 až 4 týdnů rozvíjí učitel jedno dané téma (např. matematické operace, stavba domu, dějiny Řecka). Tímto způsobem se mohou intenzivněji zabývat daným tématem učiva. Základní dovednosti jako psaní, čtení a počítání si žáci upevňují i mimo epochovou výuku, tedy průběžně celý rok, a k tomuto účelu jsou vyhrazené i tzv. cvičební hodiny.“ (Zdroj: iwaldorf.cz.)

Druhou stránkou věci je, že waldorfské školy často podléhají kritice, že nejsou schopny kvůli svému vzdělávacímu programu dát žákům takové vzdělání jako „normální“ všeobecné školy zakončené maturitou. Lycea se také řadí do kategorie „veřejné školy“, ovšem znakem veřejných škol je i klasické známkové hodnocení, které zde chybí.

Klasické gymnázium dává sice menší prostor pro individuální pojetí světa, ovšem objem informací, které student získá, je, myslím, větší. Na závěr si nemohu odpustit jednu „zajímavost“, totiž, že na waldorfských školách, které

čerpají ze Steinerova pojetí světa (Steiner například uvádí, že i duchovní svět lze zkoumat vědecky), může být porušována náboženská neutralita:

„Spirituální prvky nelze od waldorfské pedagogiky oddělit. To, že jsme je během inspekce nevypoznali, je vysvětlitelné, protože během naší návštěvy je učitelé pochopitelně neprezentují. A protože pedagogové nepoužívají učebnice, lze spirituální rozměr jen velice

těžko při inspekci doložit.“ (V inspekčních zprávách jsem sice narazil na termíny jako rituál a spirituální prvky, ale při konzultaci s inspektory jsem se dozvěděl, že šlo jen o symbolické vyjádření probíraného tématu nebo vytvoření atmosféry k dané situaci – žáci si například ve třídě zapálili svíčku.).“ (Zdroj: ucitelskenoviny.cz.)

Ale tady je také prostor pro spekulaci. Ať tak nebo tak, myslím, že rozhodně není na škodu, když existuje nějaká alternativa i v oblasti vzdělávání.

NÁZORY STUDENTŮ WALDORFU

Nakonec, aby bylo srovnání co nejzajímavější – je tu ještě několik studentů, jak z Waldorfského lycea v Semilech, tak několika gymnázií Libereckého kraje:

Proč ses rozhodl/a právě pro Waldorfské lyceum? V kolikátém jsi ročníku?

David Kořínek (student Waldorfského lycea v Semilech): Jsem v 11. třídě, tudíž ve druhém ročníku. U nás na Waldorfském lyceu v Semilech se třídy počítají jako pokračování po 9. třídě základní školy – tudíž prvak je třída číslo 10, atp. Proč lyceum? Přestoupil jsem ze SPŠ v prvním pololetí prvního ročníku. Nevěděl jsem, co chci studovat za obor, a hledal jsem něco jiného, než klasické gymnázium. Na školu chodila spousta přátel, celkově je velká část tvořena Turnovem, tudíž jsem dostával spoustu doporučení. Lákal mě styl vyučování a po návštěvě školy jsem byl nadšen – škola na mě působila pozitivně. Příjemní učitelé a žáci, jednoduché dojíždění, umělecké kurzy a způsob učení.

Eliška Mlejnková (studentka Waldorfského lycea v Semilech, dříve studentka GyTu): Jsem na lyceu v Semilech v prvním ročníku. Mé rozhodnutí bylo celkem spontánní, chtěla jsem změnu od přehnaně ambiciózního gymplu a lyceum mi bylo sympatické.

Natálie Šorfová (studentka Waldorfského lycea v Semilech): V deváté třídě, kdy jsem se rozhodovala, na jakou střední školu bych chtěla jít, jsem patřila k těm lidem, co ještě nevěděli konkrétní zaměření jejich budoucí školy. A tak mi přišlo waldorfské lyceum jako nejlepší možnost. Tato škola mi nabízela všeobecné vzdělání s uměleckými a řemeslnými prvky. Ted jsem ve 2. ročníku a nikdy jsem nepochybovala o správnosti mého rozhodnutí jít na tuto školu.

V čem je pro tebe ten zásadní rozdíl mezi klasickou formou vzdělávání a právě waldorfským lyceem?

David: Největší rozdíl jsou asi epochy. Zkusím to interpretovat na příkladu biologie. Biologie je jeden z epochových předmětů, tudíž nemáme biologii v obyčejném rozvrhu. Máme v rozvrhu epochu, což jsou první dvě hodiny každé ráno. Když máme tedy epochu biologie, máme dvě hodiny biologie každý den. Jedna epocha

trvá průměrně tři týdny. Lépe se mi například předmět učí, ale negativní je např. to, že když jsem nemocný, špatně se pak epochový předmět dohání. Jako epochy máme např. předměty jako dějepis, dějiny umění, chemii atd. Výjimka je např. matematika, která je v klasickém rozvrhu a zároveň v epochovém. Další rozdíl jsou umělecké kurzy, které zahrnují například dřevořezbu, malbu. Ze začátku jsem hodně vnímal zákaz telefonů na škole (i o přestávkách), ale po nějakém čase jsem si zvykl.

Eliška: Rozdíly jsou ve všem. Ten zásadní je přístup lidí zde ke vzdělání. Učitelé nám nepředávají jen vědomosti, ale dávají důraz i na jiné životní hodnoty. Epochovým vyučováním se můžeme víc soustředit na daný předmět a výhodou je, že se učíme vzájemným souvislostem mezi předměty, třeba matematika s biologií nebo dějepisem. O látce hodně diskutujeme a učíme se argumentovat. Velkým rozdílem jsou umělecké kurzy, kde se rozvíjíme tělesně a manuálně – kovářství, dřevořezba, divadlo, keramika, malba... Pak taky třeba o angličtině hrajeme na didgeridoo nebo jouhikko – co je zrovna po ruce.

Natálie Šorfová: Zásadní rozdíl je v tom uměleckém zaměření školy. Osobně si myslím, že bych se sama nikdy nedostala k věcem, který nás zde učí. Kurz kovařiny, keramiky, dřevořezba, tesání z kamene, intenzivní kurzy malování apod., to jsou činnosti, ke kterým jsem se díky této škole dostala. A v této době mi to přijde více než na místě, protože zapomínáme tvořit poctivě rukama.

Z čeho chceš maturovat? Myslíš, že tě lyceum na maturitu dobře připraví?

David: Povinná čeština a z volby angličtina/matematika jsem si zvolil angličtinu. Dále máme na výběr jednoho předmětu ze školních a jednoho z rozšíření (přírodověda / humanita). Osobně se rozhoduji mezi zeměpisem, dějinami umění a v rozšíření pedagogika nebo psychologie. Ale Bůh ví, třeba ještě změním své rozhodnutí. Ohledně přípravy si myslím, že mě lyceum připraví dobře. Samozřejmě, že hlavní příprava je na mně, ale myslím si, že každá škola dělá pro své maturanty to nejlepší, včetně waldorfského lycea. Zároveň nás absolventi ujišťují, že bychom to měli zmáknout levou zadní.

Eliška: Moje maturita se bude odvíjet od zaměření, které si vyberu na začátku druháku – přírodovědné, nebo humanitní.

Natálie Šorfová: Školní vzdělání a tvá snaha, tě určitě na maturitu připraví. Osobně já jsem více zaměřena na humanitní předměty, tak přemýšlím o maturitě z psychologie nebo pedagogiky, ale ještě uvidím.

Co plánuješ po lyceu? VŠ?

David: Určitě plánuji vysokou, jako většina studentů lycea. A stejně jako ta většina doufám, že mi mé plány vyjdou. Předpokládám, že přihlášky si dám tři. Chci zkusit FAMU (kamera), dále se rozhoduji mezi pedagogikou, žurnalistikou a jinými podobnými možnostmi. Spousta studentů chodí třeba na VOŠ, když o VŠ nemají zájem. Jiní jezdí studovat do zahraničí... Po maturitě máme většinou stejné podmínky jako absolventi klasického gymnázia.

Eliška: Z waldorfu na VŠ, blázníš? Já budu sázet kedlubny a meditovat v jeskyni.

Natálie Šorfová: Nejsem plně přesvědčena, že vysoká škola, by byla pro mne ta nejlepší cesta, kterou bych se po střední škole chtěla vydat. Doufám, že budu mít možnost odcestovat někam do zahraničí, třeba jako au-pair. A časem bych o vysoké škole možná popřemýšlela.

Jaký je přístup učitelů a školy celkově k žákům na lyceu?

David: Učitelé kladou otázky při hodinách a snaží se, abychom přišli na spoustu věcí sami. Sem tam někoho naštvou zabavením mobilního telefonu, ale jinak jsou všichni učitelé milí, zábavní, chytří... Někteří věří na skřítky, s těmi je obzvlášť sranda. Snaží se pro nás dělat to nejlepší, jako například měsíční praxe ve Velké Británii, výlet do Florencie, zeměměřické praktikum a jiné aktivity, kterých je spousta.

Eliška: Učitelé k nám mají velmi přátelský vztah, ale pořád s nimi jednáme s respektem a úctou, stejně jako oni s námi. Vzájemný vztah prohlubujeme denními meditacemi, zpíváme stromům a poté nasloucháme šumění listů. Sdílíme vzdušný prostor a vnímáme hloubku i rytmus energie Země. Projevujeme emoce a naše myslí společně podléhají větru, jsme tak všichni dobře zharmonizovaní a na škole je příjemná atmosféra – znáte to.

Natálie Šorfová: Přístup je určitě na velmi dobré úrovni. Učitelé jsou vstřícní a já osobně jsem vždy se všemi vycházela dobře.

Nějaká slova na závěr? Jaké máš dojmy z tohoto typu vzdělávání? Doporučil bys ho? Co se ti na něm nelíbí nebo co bys ještě vyzdvihl/a?

David: Waldorf mě baví, i když je samozřejmé, že ne furt – konec konců, je to škola. Vše důležité jsem již pravděpodobně řekl, takže nemám další poznámky. Svou školu mohu pouze doporučit a mohu s čistým svědomím říct, že jsem s ní ve většině času spokojen. Díky za zajímavý rozhovor.

Eliška: Slova na závěr? Zahodte předsudky a přijďte se podívat sami, ne všechno, co se povídá, je pravda. Jo, a šířte lásku, čau!

Natálie Šorfová: Chodila jsem do waldorfské školky, na waldorfskou základní školu a teď studuji waldorfské lyceum, takže nemohu s ničím jiným porovnávat a možná jsem až moc waldorfskou pedagogiku vychválila, ale vím, že mi toto vzdělání dalo opravdu mnoho.

NÁZORY STUDENTŮ GYMNÁZIÍ

Proč ses rozhodl právě pro gymnázium? V kolikátém jsi ročníku?

Jakub Landsman (student Gymnázia Jeronýmova, Liberec): V sextě. Vyhovovala mi poloha školy a od bývalých studentů jsem slyšel samé dobré věci, tak jsem si řekl, že za zkoušku to stojí.

Veronika Víšková (studentka Sportovního gymnázia Pardubice, dříve studentka GyTu): Jsem v prváku a přestoupila jsem hlavně kvůli sportu. Tady na gymplu můžu vícrát a kvalitněji trénovat.

Lukáš Moudrý (student Gymnázia Turnov, sexta): Když jsem šel dělat přijímačky, tak jsem vůbec netušil, že se na gymnázium dostanu. Naštěstí (což nyní můžu říct) se to povedlo. Asi hlavním důvodem bylo, že jsem taky věděl, že poté nebudu muset dělat přijímačky na SŠ a taky, že je zde vyšší kvalita výuky. Mezi další důvody bych zařadil, že gymnázium je v místě mého bydliště. Na žádné jiné gymnázium jsem se nehlásil.

Jak bys popsal styl výuky na gymnáziu, vyhovuje ti?

Jakub: Styl výuky je takový, jaký byste od gymnázia očekávali: podrobný (někdy až moc), interaktivní a s podporou rostlinných výrobků se to přežít dá.

Verča: Je to hodně časově a fyzicky náročný. Máme 8x týdně trénink a do toho se učit... Ne pokaždý se mi chce, ale zvládnout se to dá.

Lukáš: Styl výuky je u každého předmětu úplně jiný, hodně záleží na vyučujícím. Obecně je vykládána látka, někde, třeba zeměpis, je vedena i diskuze, což je skvělé, a vyučující přidá nějakou zajímavou historku (uznávám, u bakterií v bižuli to jde těžko). Poté se píše test a zkouší se z dané látky. Vyučující také hledá souvislosti s jiným předmětem. Pro mě osobně, je nějaká látka vykládána moc a není dostatečně procvičená (matika, fyzika) -> časté odvolávání na ŠVP a že jsme pozadu. Pro gymnázia je typické, že se snaží připravit studenta na maturitu a studium VŠ.

Z čeho chceš maturovat? Myslíš, že tě gymnázium na maturitu dobře připraví?

Jakub: Kromě povinné (Čj, Aj) se chystám na dějepis a zeměpis, uvažuji o chemii, jinak si myslím, že má škola na maturitu dokáže s alespoň malou vůlí žáka na maturitu připravit, ale samozřejmě závisí na motivaci a na profesorovi.

Verča: Tak maturita je zatím daleko a sporták mě snad připraví...

Lukáš: Chtěl bych maturovat z německého jazyka, dějepisu, ZSV nebo zeměpisu.

Co plánuješ po gymnáziu? VŠ?

Jakub: Po dokončení (snad) se chystám na právnicku (snad) na fakultu politologie či trestního práva, pokud by to nevyšlo, tak bych nejspíš zkusil fakultu managementu na pražské ekonomce. Jinak v Lidlu je 24 tisíc čistýho bez kvalifikace, takže...

Verča: Na VŠ bych určitě chtěla, ale na jakou, to ještě nevím...

Lukáš: VŠ – určitě, absolvovat gymnázium nic neznamená, můj plán je studovat pravděpodobně politologii, chci se taky zabývat politikou -> kandidování do obecního zastupitelstva.

Jaký je přístup učitelů a školy celkově k žákům na gymnáziu?

Jakub: Přístup je zásadně pozitivní, několik jich je bývalými studenty toho gymnázia takže vědí, jaké je to pro nás peklo, a nesnaží se nám to nějak znepríjemňovat, samozřejmě až na výjimky.

Verča: Učitelé jsou k nám tolerantní, vědí, že toho máme hodně, tak nám nedávají moc práce na doma. Písemky ale musíme mít všechny.

Lukáš: Přístup je individuální, záleží, jak mi sednou, s některými vycházím líp, s některým ne, ale neřekl bych, že by někoho poškozovali, spíše přilepšují, škola se snaží rozvíjet nás – např. různé přednášky – podpora v mimoškolních akcích...

Nějaká slova na závěr? Jaké máš dojmy z tohoto typu vzdělávání? Doporučil bys ho? Co se ti na něm nelíbí nebo co bys ještě vyzdvihl/a?

Jakub: Tento typ vzdělání bych doporučil snad každému, kdo má víc jak 90 IQ, protože dělat nějaká zásadní rozhodnutí v brzkém věku je neuvěřitelně těžké a pár roků na gymplu ničemu neublíží. Nakonec to může být i docela humor.

Verča: Myslím, že to má svoje + a - , ale rozhodně můžu doporučit!

Lukáš: Celkově vzdělávání v ČR jde do kopru, a to slušně, turnovské gymnázium doporučuji, hlavně mít štěstí na dobrého učitele -> viz prof. Mlejnek na zemák...

Děkujeme moc Verče, Naty, Elišce, Jakubovi Lukášovi a Davidovi za spolupráci!

Vojtěch Franců, 4.A

ŠKOLNÍ PARLAMENT

A co se děje na Parlamentu mládeže města Turnova?

Parlament mládeže města Turnova se už v roce 2017 několikrát sešel. Začátkem roku jsme zahájili přípravy na spuštění projektu meziškolního časopisu. Tento časopis má už zvolenou svoji redakční radu. Mělo by se jednat o čtvrtletník, kde náš HEROLT bude mít svoji vlastní rubriku. Bude také zahájena diskuze s turnovskou radnicí o finanční podpoře nového časopisu. Největší akce, která proběhla za tento kvartál, je účast v projektu participativního rozpočtu. Do tohoto projektu se mohl přihlásit občan města Turnov starší 16 let se svým vlastním projektem do výše 200 000 korun českých. My jsme připravili projekt s názvem: Turnov chce třídit tetrapak. Na 1/3 stanovišť kontejnerů by byly umístěny popelnice na tetrapak. V Turnově by se tak zlepšilo třídění odpadu a přiblížil by se k standardům 21. století. Tento projekt je momentálně v připomínkovém řízení a je upravován,

například je konzultován s odborem životního prostředí města Turnov. Připravujeme také osvětovou kampaň o snadném zneužití sociálních sítí.

Lukáš Moudrý, 6. A

MODRÝ KOCUR

V neděli 26.2. se na turnovském festivalu Modrý Kocour, který letos navštívilo velké množství diváků, dorazilo jich přes 2000, konala premiéra představení Poslední vlak, školního divadelního souboru Rendez-vous. Představení o židovské dívce Haně z doby Protektorátu vzbudilo snad kladné reakce. Po premiéře, na kterou dorazilo kolem padesáti lidí, (to se ovšem z jeviště špatně odhaduje, takže to je opravdu "plus-minus") nás čekal rozbor s porotou, kteří nám něco vytkli, něco pochválili. Modrý Kocour je druhá

největší přehlídka amatérského divadla v republice a krajská přehlídka zároveň, byli jsme tedy rádi, že jsme si tam mohli "zahrát". Odborná porota ve složení: Jaroslav Stuchlík, Petr Christov doporučili z té velké konkurence celkem 4 soubory na: Divadelní piknik ve Volyni, Přehlídku experimentujícího divadla Šrámkův Písek a Mladou scénu. Dále rozdali i několik cen. Děkujeme všem, kteří jste se přišli podívat a držte nám palce v sobotu 8. dubna na krajské přehlídce Dětské scény v Jablonci nad Nisou! A máme tu i velká poděkování: Paní profesorce Kunstové, že nám tolik pomáhá a jezdí s námi, paní profesorce Křížové za pomoc v začátcích a s historií a hlavně Dádě Weissové z KC Turnov, která nám pomohla dát to všechno do kupy a za to jsme moc rádi. :-)

A co o nás psal tisk

"I přesto, že představení Poslední vlak (Rendez-vous Turnov) mířilo do těžkých dob protektorátních a jejich dopadů na židovské obyvatelstvo, zaplnil se sál až nečekaně dobře. A asi nelitoval. Ano, samozřejmě. Bylo to o tom, jak se jak se z předválečné normálnosti společnost stále rychleji měnila v něco zruďného, aniž by si toho sama všimla, to jistě ano. Ale... ten úhel „dětského“ pohledu, a to provedení v podání mladých hereckých nadějí ... to celé dalo příběhu i milosrdnou formu než jenom hrůzné sdělení. Někdy asi docela nevyřčené sdělí víc, než naplno vykřičené. (Mimochodem Turnov má nějak podezřele mnoho mladých hereckých talentů...!)"

zdroj: vybezek.eu

Rendez-vous

ZAZNĚLO NA CHODBĚ

Prof. Mlejnek: „Růžo, už víš, že jsi v tom?“

Prof. Pňajfrová: „Zaslechla jsem zvuk umírající laně.“

Prof. Křapková: „Máte tři minuty nebo dvě, spíš jednu...“

Prof. Mlejnek: "Jen počkej, až bude povinná matematika z biologie..."

Prof. Prajftová: „Věřím, že ty jarní úkazy v přírodě jsou zajímavé, ale věnujte pozornost křivce syté páry...“

Prof. Mlejnek: „Za vším hledej Turka!

ROZHOVOR S JANEM POLÁŠKEM

V úterý 21.3 jsem se přes Skype spojil s absolventem našeho gymnázia a úspěšným programátorem Janem Poláškem. V tomto rozhovoru se, kromě zajímavostí z jeho života, dozvíte, kde studoval, jak se dostal na zahraniční univerzitu, a co můžete v průběhu vašeho studia dělat vy, aby se vám povedlo něco podobného!

Jsi absolvent našeho gymplu. Kdy jsi maturoval?

Já jsem maturoval 2011

A to byl s třídním...

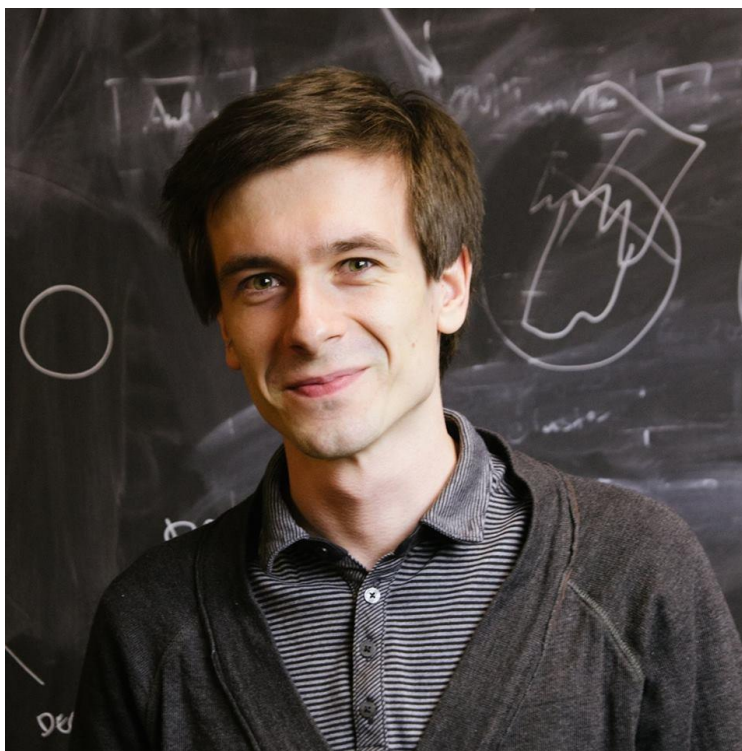
Novotným.

Jo, s panem profesorem Novotným. To máš vcelku nedávno.

No, nedávno... mě to přijde jako věčnost.

Na gymplu jsem od té doby byl několikrát.

V poslední době se do Čech nedostávám tak často, jako když jsem studoval, ale pořád se vracím za rodiči a kamarády. Musím se zase na gymplu někdy stavit.

Je to pochopitelné. Co jsi dělal, když si vyšel gympl? Jaký byl tvůj cíl?

Já jsem neměl úplně specifické cíle. Z gymplu jsem šel na univerzitu do Anglie do Cambridge, kde jsem studoval Computer Science, na bakaláře a potom magistra. Třetí ročník jsem strávil na výměnném pobytu v USA na MIT. Na Anglii je to trochu zvláštní, protože většina lidí v aplikovaných oborech dělá jen bakaláře (končí po třech letech).

A vyšel jsi z gymplu přímo s touhle vidinou, nebo to bylo neplánované?

Co jsem se bavil s lidmi, (českými) co studovali v Anglii, tak naprostá většina buď byla z velkého pražského gymplu, odkud je to tradice, nebo to byli lidi z kruhů, kde znali někoho, kdo do zahraničí odešel, např. diskuzní kroužky nebo studentské parlamenty. Lidi, kteří šli do zahraničí a nikoho neznali, těch bylo málo. Já jsem se k tomu dostal úplnou náhodou – na jedné olympiádě jsem se s někým potkal. Rok na to jsme se na stejné olympiádě potkali zase. On byl o rok výš, tak jsem se ho ptal, kam se chystá. Čekal jsem buď Matfyz, nebo když bude chtít něco praktičtějšího tak ČVUT. On mi místo toho řekl, že se hlásil na Cambridge a na pár dalších škol v zahraničí, to mě zaskočilo. Do té doby jsem nevěděl, že je něco takového vůbec možné. Takže vlastně úplnou náhodou. Začal jsem o tom přemýšlet a rozhodl jsem se, že bych to také chtěl zkusit. Na začátku oktávy jsem se tedy hlásil na pět univerzit do Anglie, deadline byly totiž v polovině října.

Když jsi byl na tom gymplu, dělal jsi pro tvé budoucí studium něco? Co bys doporučil lidem, kteří by chtěli studovat v zahraničí?

V tomhle je velký rozdíl mezi americkými a britskými univerzitami. V Americe je ten systém trochu jiný, obzvlášť u těch významnějších univerzit. Je tam velké množství lidí a vyžaduje se po nich, že mají zájmy i mimo školu. V Anglii na tom zas tak moc nezáleží – tam jde o to, jestli studenta ten předmět baví a jestli si myslí, že má na to tu školu nějak dobře absolvovat. Já na gymplu dělal různé soutěže a olympiády, a programování mě bavilo, takže jsem dělal nějaké věci sám od sebe. Jinak jsem byl ale vcelku líný – nebylo to tak, že bych se věnoval jen škole,

pak šel domů a věnoval se jen programování a o víkendu šel pomáhat někam na charitu... Samozřejmě každá věc, kterou děláš ti pomůže se dostat dál – nejenom že ti pomůžou se někam dostat, ale také ti pomohou v osobním rozvoji. To, že jsem byl na olympiádách a soutěží mě však bohatě přispělo k tomu, že jsem se dostal na Cambridge. Dalí mi šanci hlavně pro to, že jsem měl zkušenost z olympiády, o které věděli a o které měli vysoké mínění.

Co děláš teď?

Já jsem hned týden po promoci nastoupil do start-upu Improbable v Londýně a od té doby tu jsem. Je to technologický start-up, který strašně rychle expanduje a je to hrozně zajímavé tohle vidět, na vlastní kůži zažít a být toho součástí. Jsem tu necelé dva roky, a za tu dobu jsme se zhruba čtyřnásobili. Příští týden odjízďím na tři týdny pomoci s naší expanzí do San Franciska.

A tvůj volný čas? Stále programuješ, nebo je to spíše jen práce?

Mě programování baví, ale také si občas potřebuji odpočinout – zas tak často ve volném času neprogramuji. Když mám ale nějaký projekt, který si začnu v práci nebo něco, co by mi mohlo přinést nějakou hodnotu, tak se tomu věnuju. Mám rád hry různého typu – počítačové, deskové... Mám rád dobré filmy, rád si někam zajdu s kamarády, v Londýně je tu možností spousta. Také se ve volném čase věnuju supervizím – studenti (většinou dva až tři) udělají nějakou práci a poté svou práci konzultují s někým, kdo se v předmětu vyzná. Tohle mě jako studenta hrozně bavilo, tak se teď snažím dávat zpět a udržovat kontakt s univerzitou. O některých víkendech jezdím zpět a supervizuji studenty.

Poslední otázka: prší teď v Londýně?

Teď zrovna neprší. V Londýně neprší tak moc, jak by sis myslel!

Stereotyp?

Je to stereotyp. Takovéhle mikropodnebí se může *dost* měnit. Počkej. (googlí). V Londýně za rok naprší 621 mm!

To je vcelku blízko České Republice.

Tady prší možná častěji, ale míň – mrholení, je tady často hnusně. Ale slunce se tady taky často ukáže.

Moc díky za rozhovor!

Tomáš Sláma, 6.A

Na tomto čísle spolupracovali

Eliška Drbohlavová

Adéla Kalkusová

Nicol Laurinová

Elen Tehníková

Anna Hodíková

Jan Dubický

Redakční rada

Tereza Šobrová

Terka Křečková

Verča Slámová

Áďa Růžičková

Lenka Křížová

Vojta Franců

Tom Sláma

Jan Hladík